

C-379/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. június 15.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Svédország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 13.

Fellebbező:

Guldbrev AB

Ellenérdekű fél:

Konsumentombudsmannen

[...]

MEGTÁMADOTT ÍTÉLET

A Patent- och marknadsdomstolen, Stockholms tingsrätt (szabadalmi és kereskedelmi bíróság, stockholmi körzeti bíróság, Svédország) 2022. március 25-i ítélete [...]

[eredeti 2. o.] A jogi vitát követően a Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság, Stockholm, Svédország), amely nem tartja indokoltnak a Konsumentombudsmannen (fogyasztóvédelmi ombudsman) által javasolt kérdés előzetes döntéshozatalra történő előterjesztését, a következőképpen határoz:

VÉGZÉS (kézbesítendő 2023. június 14-én)

1. A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) úgy határoz, hogy előzetes döntéshozatalt kér az Európai Unió Bíróságától az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján, és a jelen jegyzőkönyv A. mellékletében foglaltak szerint előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt a Bíróság elé.

2. A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) úgy határoz, hogy az eljárást az Európai Unió Bíróságának döntéséig felfüggeszti.

[...]

[eredeti 3. o.] A kérdést előterjesztő bíróság

- 1 [...] Svea hovrätt (stockholmi fellebbviteli bíróság, Svédország), Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság,

[...] Stockholm, Svédország)

[...]

A nemzeti bíróság előtti eljárás felei

- 2 Fellebbező: Guldbrev AB, [...] Stockholm

[...]

Ellenérdekű fél: fogyasztóvédelmi ombudsman, [...] Karlstad

[...]

Tárgy: Tisztességtelen reklám

A nemzeti bírósághoz benyújtott kereset és a releváns tények

- 3 A Guldbrev AB (a továbbiakban: Guldbrev) a tevékenységét interneten keresztül folytató arany-felvásárló, amely az arany értébecslésével és a fogyasztóktól történő vásárlásával foglalkozik. A Guldbrev nem rendelkezik hagyományos üzletekkel, hanem vásárlási tevékenységét és ár-összehasonlító szolgáltatását különböző internetes oldalakon folytatja. Az állítások és egyéb gyakorlatok, amelyekre a kereset vonatkozik, a Guldbrev internetes oldalain, a közösségi médiában és a Guldbrev által **[eredeti 4. o.]** a fogyasztóknak küldött levelekben jelentek meg. A fogyasztóvédelmi ombudsman azt kérte, hogy bizonyos reklámokat tiltsanak meg, és kötelezzék a Guldbrevet arra, hogy bocsásson a fogyasztók rendelkezésére bizonyos információkat.

A fogyasztóvédelmi ombudsman – amennyiben itt releváns – elsődlegesen és összefoglalva a következőket adta elő. A Guldbrev által reklámozott terméket arany értébecsléséből és vásárlásából álló szolgáltatáscsomagnak kell tekinteni, ezért a reklám a marknadsföringslagen (2008: 486) (a marketing-tevékenységről szóló [2008:486] törvény; a továbbiakban: MFL) hatálya alá tartozik. A Google-hirdetéseken keresztül, valamint az összehasonlító eszközt tartalmazó internetes

oldalakon végzett marketing-tevékenység megtévesztő és tisztességtelen először is, a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) I. mellékletének 22. pontja, másodszer, az MFL 8. és 9. §-a alapján. Az aranyárak reklámozása csalogató reklámnak minősül, amely ellentétes az irányelv I. mellékletének 5. pontjával és 6. pontjának c) alpontjával. A Guldbrev az internetes oldalakat nem azonosította kellően egyértelműen marketing-tevékenységként, és nem jelölte meg, hogy a reklám a Guldbrevtől származik. A Guldbrev által hirdetett legmagasabb árak méltánytalanok, továbbá a 24 karátos arany esetében teljességgel kiszámíthatatlanok vagy kideríthetetlenek a Guldbrev által támasztott követelmények miatt. Ezenkívül ezeken az oldalakon az árra vonatkozóan megtévesztő állítások találhatók, amelyek kihatással vannak arra, hogy a fogyasztó – az MFL 8. §-ának első bekezdésével összefüggésben értelmezett 10. §-a második bekezdésének 4. pontja értelmében véve – megfelelő tájékoztatást követően tudja meghozni az ügyletre vonatkozó döntését. Ezenkívül a mód, ahogyan a Guldbrev az árait reklámozza, olyannyira szokatlan általában véve az üzleti tevékenységekhez és különösen az arany-felvásárlási tevékenységhez képest, hogy az az MFL 5. és 6. §-a értelmében a helyes marketing gyakorlattal is ellentétesnek minősülhet. A Guldbrevnek az általa az aranyért fizetett árra vonatkozó reklámja nem ad kellő árinformációt és más alapvető információk is hiányoznak belőle. E hiányosságok azt jelentik, hogy a marketing-tevékenység ellentétes az MFL 5. §-ával, 10. §-ának harmadik bekezdésével és 12. §-ával. A Guldbrev azzal, hogy az arany legmagasabb – meghatározott karátos aranyért fizetett, svéd koronában kifejezett – áron történő értékesítésére vonatkozó ajánlathoz közvetlenül kapcsolódó, visszaszámlálást megjelenítő időzítőt helyezett el, azt a téves benyomást keltette, hogy kapcsolat áll fenn ezen ár és a visszaszámláló időzítő között. A marketing-tevékenység tehát az MFL 10. §-a értelmében megtévesztő, és e törvény 8. §-a értelmében tisztességtelen, mivel kihatással van arra, hogy a fogyasztó **[eredeti 5. o.]** a megfelelő tájékoztatást követően tudja meghozni az ügyletre vonatkozó döntését.

A Guldbrev vitatta ezeket az állításokat, és elsődlegesen arra hivatkozott, hogy nincs olyan ténykörülmeny, amely miatt az irányelvet vagy az MFL-t kellene alkalmazni, mivel a szóban forgó gyakorlatok felvásárlási szolgáltatásokra vonatkoznak. A Guldbrev szerint a marketing-tevékenység mindenestre nem megtévesztő vagy tisztességtelen. Ezenkívül a Guldbrev többek között a következő tényezőkre hivatkozott. Az ár-összehasonlító oldal minden részében szerepel arra vonatkozó tájékoztatás, hogy az információk a Guldbrevtől származnak, ezért nincs szó rejtett reklámról. A fogyasztók elegendő információt kaptak arról, hogy hogyan jön létre az ár. Egyértelműen kitűnik mind a Guldbrev szerződéses feltételeiből, mind a grammonkénti árat feltüntető helyekkel szoros összefüggésben, hogy a társaság árait az értékelés időpontjában határozzák meg. Az ár fogyasztó általi elfogadására is szükség van, mielőtt az arany eladására sor kerülhetne. A társaság honlapján található visszaszámláló időzítő egyáltalán nem utal arra, hogy bármely ajánlat időben korlátozott lenne. Az átlagos fogyasztóban

nem alakul ki az a benyomás, hogy a visszaszámlálás azt jelenti, hogy egy adott vételár eléréséhez gyors cselekvésre van szükség.

- 4 Az alsóbb fokú bíróság, a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) úgy ítélte meg, hogy a Guldbrev által a tevékenysége körében alkalmazott gyakorlatok az irányelv értelmében vett kereskedelmi gyakorlatoknak minősülnek. A Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) az Európai Bizottságnak az irányelv végrehajtásához/alkalmazásához nyújtott, 2016. május 25-i iránymutatására (SWD(2016) 163 final, 1.1.2. pont) hivatkozott, ahol a Bizottság rögzíti, hogy az aranyak a megvásárlása céljából történő értékbecslése az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásnak minősülhet. A Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) úgy ítélte meg, hogy a magatartások, amelyekre a fogyasztóvédelmi ombudsman állításai vonatkoznak, önmagukban nem tekinthetők az MFL hatálya alól kizártnak. A Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) 1 000 000 SEK bírság mellett megtiltotta bizonyos marketing gyakorlatokat, és arra kötelezte a Guldbrevet, hogy reklámaiban adjon meg bizonyos információkat. A Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) megállapította, hogy a Guldbrev marketing-tevékenysége tisztességtelen volt, többek között amiatt, hogy
- **[eredeti 6. o.]** a Guldbrev arany értékbecslésére [és] vásárlására vonatkozó gyakorlatai az irányelv értelmében vett, termékkel kapcsolatos kereskedelmi gyakorlatnak minősülnek, amit a bíróság az MFL alkalmazása előfeltételének tekintett;
 - a társaság Google-hirdetése nem tartalmazta a hirdető adatait, az összehasonlító eszközt tartalmazó internetes oldal a nemzeti jog alapján nem volt megfelelő a hirdetés azonosítása és a hirdető adatai tekintetében, a[z irányelv I. mellékletében szereplő] „feketelista” 22. pontja azonban nem volt alkalmazható;
 - az arany árának meghatározására vonatkozó információk megjelenítésének módja nem enyhítette az átlagos fogyasztóban kialakult azon téves benyomást, hogy az arany grammjéért a reklámban feltüntetett árat fogják felajánlani, függetlenül attól, hogy milyen súlyú aranyat értékesítenek, vagy hogy azt milyen gyorsan küldik el a Guldbrevnek; és
 - jelentős a kockázata annak, hogy az átlagos fogyasztó – futó pillantást vetve az internetes oldalra – tévesen arra a következtetésre jut, hogy az, hogy milyen gyorsan rendel meg egy „Guldbrevet” (a társaság által küldött csomag, amelyben a társaságnak megküldik majd az aranyat), befolyásolja a fogyasztó által értékesíteni kívánt arany árát.
- 5 A Guldbrev ezen ítélet egyes részei ellen fellebbezést nyújtott be a Patent- och marknadsöverdomstolenhez (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság), és

kérte a fogyasztóvédelmi ombudsman keresetének elutasítását. A fogyasztóvédelmi ombudsman ellenezte az ítélet megváltoztatását.

- 6 A Patent- och marknadsöverdomstolennek (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) többek között arról kell határoznia, hogy a Guldbrev által folytatott gyakorlatok tisztességtelen marketing-tevékenységnek minősülnek-e. Ezen anyagi jogi kérdés értékeléséhez a bíróságnak először arról kell meggyőződnie, hogy az irányelv és az MFL alkalmazható-e egyáltalán a szóban forgó helyzetre. Ennek megfelelően a Patent- och marknadsöverdomstolennek (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) az irányelv 2. cikke c), d) és i) pontját, valamint 3. cikkének (1) bekezdését alkalmazva határoznia kell arról, hogy az arany értébecslése és fogyasztóktól történő felvásárlása és a jelen ügyben releváns gyakorlatok mennyiben tekinthetők kereskedelmi gyakorlatoknak az irányelv alapján.

[eredeti 7. o.] A releváns nemzeti rendelkezések és bírósági határozatok

- 7 Az MFL rendelkezései a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet ültetik át. A releváns svéd rendelkezéseket az MFL 5., 6., 8., 9., 10. és 12. §-a tartalmazza. Ezek szövege a következő:

Az MFL 5. §-a

„A marketing-tevékenységnek meg kell felelnie a helyes marketing gyakorlatnak.”

Az MFL [6]. §-a

„Az 5. § szerinti helyes marketing gyakorlatnak nem megfelelő marketing-tevékenység akkor minősül tisztességtelennek, ha érzékelhető módon kihatással van vagy lehet arra, hogy a címzett a megfelelő tájékoztatást követően tudja meghozni az ügyletre vonatkozó döntését.”

Az MFL 8. §-a

„A 9., 10. vagy 12–17. § rendelkezései alapján a megtévesztő marketing-tevékenység akkor minősül tisztességtelennek, ha kihatással van vagy lehet arra, hogy a címzett a megfelelő tájékoztatást követően tudja meghozni az ügyletre vonatkozó döntését.

Az ilyen megtévesztő marketing-tevékenység, amint azt a 2005/29/EK irányelv I. mellékletének 1–23. pontja is felsorolja, minden esetben tisztességtelennek minősül.”

Az MFL 9. §-a

„Minden marketing-tevékenységet úgy kell kialakítani és megjeleníteni, hogy egyértelmű legyen, hogy marketing-tevékenységről van szó.

Egyértelműnek kell lennie továbbá, hogy ki felelős a marketing-tevékenységért. Ez azonban nem követelhető meg olyan nyilatkozatok esetében, amelyek egyetlen célja, hogy további nyilatkozatok előtt felhívják a figyelmet.”

[eredeti 8. o.] Az MFL 10. §-a

„A marketing-tevékenység során a kereskedő nem tehet a saját vagy más üzleti tevékenységével kapcsolatos téves állításokat vagy más kijelentéseket.

A fenti első bekezdés különösen a következőkkel kapcsolatos kijelentésekre vonatkozik:

1. a termék megjelenése, jellege, mennyisége, minősége és más megkülönböztető jellemzője;

[...]

4. a termék ára, az ár kiszámításának alapja, különleges árkedvezmények és fizetési feltételek

[...]

A kereskedő továbbá a marketing-tevékenysége során nem mulaszthatja el közölni az alapvető információkat a saját vagy más üzleti tevékenységére vonatkozóan. A megtévesztő mulasztás azokat az eseteket is magában foglalja, amikor az alapvető információt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy egyébként nem megfelelő módon bocsátják rendelkezésre.”

Az MFL 12. §-a

„A marketing-tevékenység megtévesztőnek minősül, ha a kereskedő egy nyilatkozatban úgy kínál meghatározott terméket a fogyasztónak az ár feltüntetésével, hogy nem adja meg az alábbi alapvető információkat:

1. **[eredeti 9. o.]** a termék megkülönböztető jellemzői, a kommunikációs eszköznek és a terméknek megfelelő mértékben;

2. az ár és az egységár, a prisinformationslagen (2004:347) (az árra vonatkozó tájékoztatásról szóló [2004:347] törvény) 7–10. §-ában foglaltaknak megfelelően;

3. a kereskedő azonosítási adatai és postai címe;

4. a fizetés, a szállítás és a teljesítés feltételei, amennyiben azok eltérnek a szóban forgó ágazat vagy termék esetén szokásostól;

5. az elállási vagy felmondási jogra vonatkozó tájékoztatás, amelynek a fogyasztóval való közlését jogszabály írja elő.

Megtévesztő marketing-tevékenységnek minősül az is, ha a kereskedő nyilatkozatban a fogyasztókat egyetlen közös ár feltüntetésével meghatározott termékek vásárlására hívja fel, anélkül hogy a felhívás tartalmazná az első bekezdés 1–5. pontjában szereplő lényeges információkat.”

A releváns uniós jogi rendelkezések

- 8 A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke c), d) és i) pontjának, valamint 3. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában: [...]

c) »termék«: áru vagy szolgáltatás, ideértve az ingatlantulajdont, a digitális szolgáltatást és digitális tartalmat, valamint a jogokat és kötelezettségeket is;

d) »az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlatai« (a továbbiakban: »kereskedelmi gyakorlatok«): a kereskedő által kifejtett tevékenység, mulasztás, magatartási forma vagy megjelenítési mód, illetve kereskedelmi kommunikáció – beleértve a reklámot és a marketinget is –, amely közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével [helyesen: népszerűsítésével], értékesítésével vagy szolgáltatásával;

[eredeti 10. o.] [...]

i) »felhívás vásárlásra«: a termék tulajdonságait és árát az alkalmazott kereskedelmi kommunikációs eszköznek megfelelően feltüntető kereskedelmi kommunikáció, amely ezáltal lehetővé teszi a fogyasztó számára a vásárlást;

3. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott, az 5. cikkben meghatározott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni.”

- 9 Az „Iránymutatás a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló [2005. május 11-i] 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmezéséhez és alkalmazásához” című közleményben (HL 2021. C 526., 1. o.) az Európai Bizottság kifejezetten rögzíti, hogy [az irányelvben leírt ilyen] kereskedelmi gyakorlatoknak az ellenkező esete, azaz amikor a kereskedők vásárolnak fogyasztóktól, nem tartozik az irányelv alkalmazási körébe, azonban vannak olyan esetek, amikor kapcsolat állapítható meg a fogyasztó által a kereskedőnek eladott termék, valamint egy (másik) termék népszerűsítése, értékesítése vagy szolgáltatása között. Példaként a Bizottság jelzi, hogy az arany vásárlása és viszonteladása bizonyos körülmények között az irányelv hatálya alá tartozhat. Az a kereskedő például, aki a fogyasztóknak az aranyuk megvásárlása előtt szakértő értékbecslést kínál, a fogyasztók számára szolgáltatást nyújtó kereskedőnek tekinthető. Ebben az esetben a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv vonatkozik rá, következésképpen a kereskedő nem adhat megtévesztő tájékoztatást az arany valós értékére vagy a nyújtott szolgáltatás árára vonatkozóan (2.3.2. pont).
- 10 2012. március 15-i Pereničová és Perenč ítéletében (C-453/10, EU:C:2012:144) az Európai Unió Bírósága emlékeztetett arra, hogy az irányelv 2. cikkének d) pontja a „kereskedelmi gyakorlat” fogalmának meghatározása során különösen tág megfogalmazást alkalmaz (38. pont). A Bíróság kimondta továbbá, **[eredeti 11. o.]** hogy ezen irányelv 3. cikkének az ugyanezen irányelv 2. cikke c) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak az áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni (39. pont).
- 11 Az Európai Unió Bírósága 2017. július 20-i Gelvora ítéletében (C-357/16, EU:C:2017:537) kimondta többek között, hogy az irányelv (13) preambulumbekkezdésével együttesen értelmezett 3. cikkének (1) bekezdése értelmében ez az irányelv azon tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozik, amelyeket valamely vállalkozás bármilyen szerződéses kapcsolaton kívül, vagy a szerződés megkötését követően, illetve annak teljesítése alatt alkalmaz (20. pont). A Bíróság megállapította, hogy a „közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek [az] értékesítésével” kifejezés nem csak a szerződés megkötésével, hanem az annak végrehajtásával összefüggésben foganatosított összes intézkedést is magában foglalja, többek között a termék árának kifizetése érdekében tett intézkedéseket is (21. pont). Megállapította, hogy az adósságbeszedésre irányuló tevékenységek az irányelv 2. cikkének c) pontja értelmében vett „terméknek” minősülnek (23. pont).
- 12 2016. szeptember 7-i Deroo-Blanquart ítéletében (C-310/15, EU:C:2016:623) a Bíróság rögzítette, hogy a kapcsolt ajánlatok, amelyek legalább két különböző árunak vagy szolgáltatásnak az egy eladási egységként való összekapcsolásán alapulnak, olyan kereskedelmi tevékenységnek minősülnek, amelyek

nyilvánvalóan a piaci szereplő kereskedelmi stratégiájába illeszkednek, és közvetlenül a piaci szereplő részéről történő eladásösztönzést és eladásainak növelését célozzák. Ebből a Bíróság véleménye szerint az következik, hogy az irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében kereskedelmi gyakorlatoknak minősülnek (28. pont).

- 13 Ezenkívül 2022. szeptember 22-i Vicente ítéletében (C-335/21, EU:C:2022:720) az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy az irányelv 2. cikkének d) pontja a „kereskedelmi gyakorlat” fogalmát különösen tág megfogalmazással határozza meg, valamint, hogy az irányelv 3. cikkének az ugyanezen irányelv 2. cikke c) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak az áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni (83. és 84. pont).

[eredeti 12. o.] Az előzetes döntéshozatal szükségessége

- 14 A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) szerint a fentiekben ismertetett ítélkezési gyakorlat fényében megállapítható, hogy a szóban forgó reklámozás az irányelv értelmében vett kereskedelmi gyakorlatnak minősülhet, amennyiben az irányelv értelmében vett termékre vonatkozik. Amint az megállapítható, az Európai Unió Bírósága nem határozott erről a kérdéstről. Annak értékelése, hogy a szóban forgó helyzetben a kereskedő ajánlata az irányelv értelmében vett termékre vonatkozik-e, releváns annak eldöntése szempontjából, hogy a fent megjelölt nemzeti rendelkezéseket az irányelv anyagi jogi szabályainak fényében kell-e értelmezni. A Patent- och marknadsöverdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság) ezért előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti elő.

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

- 1) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29 irányelv 2. cikkének c), d) és i) pontja, valamint 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett terméknek (kapcsolt terméknek) minősül-e az arany értékbecslése és fogyasztóktól történő felvásárlása olyan esetben, mint a nemzeti bíróság előtti eljárás tárgyát képező eset?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén az irányelv értelmében vett terméknek minősül-e az arany értékbecslése olyan esetben, mint a nemzeti bíróság előtti eljárás tárgyát képező eset?

[...]

MUNKADOKUMENTUM